

У С М Е Н О   П Р Е Д А Њ Е

Представља све оно што је Петар Војиновић, својим најближима преносио у виду разговора, дакле, без писаних трагова или докумената!

Петар Војиновић је одбио да прими орден Народног хероја.

Из периода службе у краљевини Југославији, као официр, морао си завршити и плесну школу, како бих одлазио на плесне балове. Тамо су младе и лепе девојке, слале поруке, наочитим официрима да их позову на плес. Наравно, прво је требало добити одобрење од њихових родитеља, који су по правилу били, официри вишег ранга, самим тим и строжи ауторитети. Наравно и мајке су требале дати сагласност, тако да док дођеш до изабранице за плес, имало је да се намучиш!

Пословице

Као син присећам се неколико пословица, које је често говорио:

Не заборавити се у животу!

Мисли шта ћеш сутра имати за ручак!

Негледај у туђу шерпу!

Искуство са пилотског курса у Мостару

После око шездесетак летова, дошло је време да као први у тој групи иде на самостално летење.

Направио је неколико летова, и онда је имао и два удеса са авионима.

После тога се вратио у пешадију, у којој је провео цео живот.

Јасеновац

Следеће сведочење сина Стеве Рауша, мени је пренео Ратко Јуришић.

Сведочење гласи:

Прва козарачка бригада под командом Стеве Рауша,

13. крајишка бригада, у којој је био Млађен Јуришић,

Петар Војиновић 4. крајишка дивизија и

Коста Нађ, команда корпуса

Имали су жељу и намеру да униште
логор Јасеновац 1943, 1944, 1945,
врховни командант то није одобрио!